ANUL XXV Nr. 68 — 4 pagini 50 Lei — Sâmbătă 24 Martie 1945

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREŞTI

TELEFOANE: Direcţia ... 6.13.65; Secretariat ... 5.91.86; Administraţia ... 5.91.86; Tipografia ... 3.26.60

DIRECTOR N. PAPAGHEORGHE

PRIM REDACTOR L. ROŞIANU

ABONAMENTE	3 Luni	6 Luni
Particulari	3.000	6 000
Autorităţi. Instituţii.		
Cluburi	6.000	12.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 232/938 Administrator Delegat, Al. Iliescu

C. F. R. (Turnu Severin) pretinde

2.000.000 lei pentru transferarea lui Pavlovici

Timişorenii Pavlovici şi Reuter vor să joace la C.F.R. (Timişoara)

In urmă cu câţiva ani, când Timişoara deţinea supremaţia în football-ul românesc, oferte tentante venite din toate centrele ţării au provocat împrăştierea jucătorilor mai răsăriţi la diferite grupări.

Se pare că acum, fenomenul acesta va face „cale întoarsă", căci informaţiuni din sursă demnă de toată încrederea arată un plus de interes manifestat de jucătorii timişoreni pentru urbea lor.

Un reprezentant al Timişoarei, în vizită prin Capitală, ne-a făcut o serie de destăinuiri extrem de interesante.

Pavlovici şi Reuter revin la Timişoara

La C. F. R. (T.-Severin) joacă două din foste mari vedete ale Timişoarei: Pavlovici şi Reuter.

După îndelungata lipsă din oraşul lor, jucătorii susmenţionaţi vor să revină la Timişoara, pentru a juca la C. F. R. — echipă care, în paranteză spus, anunţă un team din cele mai redutabile.

Severinenii nu pot accepta însă pierderea acestor două vedete şi numai pentru transferarea lui Pavlovici pretind drept dezlegare suma de lei 2.000.000.

Dacă interlocutorul nostru nu ar merita încrederea noastră, am spune că totul pare din domeniul irealului, căci nici în vremurile de mare glorie ale soccerului românesc nu s'a ajuns la asemenea pretenţiuni.

Şi totuşi transferarea se va face

S'ar părea că, în atari condiţiuni, nu va fi posibilă transferarea lui Pavlovici şi, probabil, nici a lui Reuter, pentru care severinenii nu şi-au manifestat încă revendicările pecuniare.

Aceasta însă numai aparent.

Căci în realitate, Pavlovici şi Reuter vor juca la C. F. R. Timişoara, dacă vor persista în intenţia manifestată.

Mai mult chiar.

Transferarea lor se va face fără debursarea vreunui ban, în baza dispoziţiunilor care reglementează transferarea jucătorilor între două grupări sindicale.

Rămâne, numai, de satisfăcut prevederea privitoare la termenul până la care trebuie să se facă transferarea.

PAVLOVICI

La Budapesta se reia activitatea sportivă

După eliberarea Budapestei de către Armata Roşie, activitatea sportivă îşi va relua cursul. Foot-ballul sportul cel mai popular din Ungaria dă primul semnal. Astfel, Federaţia este condusă de d. dr. FODOR HENRIC, o competenţă a soccerului maghiar.

Deocamdată, se poate conta pe terenul Ferencvaros care a scăpat neatins. O parte a tribunelor este incendiată dar lucrările ce vor începe vor aduce reparaţiile necesare.

„Hungaria" (vechiul club M. T.K.), se reface. Toţi jucătorii au anunţat că vor să joace — fără contracte — pentru renumitul jucător şi să-l readucă la faima din trecut.

Odată cu foot-ball-ul, nataţia îşi va relua activitatea. Ca preşedinte al federaţiei de înot va funcţiona d. Brody Gyuri, renumitul jucător de polo pe apă.

După cum se vede, sportul ungar renaşte.

După toate probabilităţile

CIONOIU—AXIOTI

îşi vor disputa centura categoriei semi-grea

GHEORGHE AXIOTI

După cum am anunţat, FR Box-ul a deschis o competiţie pentru titlul naţional semi-greu. Primul înscris în această competiţie, e fostul campion naţional Gheorghe Axioti, a cărui înscriere maestrul Vasile Şerbănescu, managerul său, o va înainta zilele acestea la secretariatul FR Box. Şansele lui Axioti de a fi admis competitor al titlului sunt maxime, deoarece elevul maestrului Şerbănescu deţine o recentă victorie asupra lui Cionoiu, fostul deţinător al titlului. Cum al doilea înscris în competiţie va fi Cionoiu, e mai mult decât probabil că matchul Cionoiu—Axioti va fi reeditat de data aceasta în joc fiind titlul naţional semi-greu.

5 MINUTE DE VORBA CU

GHIURIŢAN

Tramvaiul 6 e supra-aglomerat. E ora prânzului, şi cum atelierele şi birourile şi-au încetat activitatea, tot omul se grăbeşte spre a lui casă, pentru „a da stomacului ce-i al stomacului".

Printre cei ce au plătit biletul pentru ca să-şi expună bunătare de bătături unor „presiuni" deloc dorite, îl recunosc pe REMUS GHIURIŢAN, fundaşul Rapidului şi nou „suspendatul" FRFA. Imi fac loc cu greu până în „careul"... platformei pe care se află şi — după cum e şi normal — conversaţia începe cu... „incidentele" de Duminică.

— Imi pare rău — mărturiseşte Ghiuriţan — că am „inaugurat" astfel sezonul oficial. Regret foarte mult incidentele de pe teren, dar nu ştiu dacă cei ce asistă din tribună la matchurile Venus-Rapid, îşi dau seama în ce stare sufletească ne aflăm noi cei de pe teren. Fiecare avem impresia că jucăm un match decisiv pentru viitorul clubului şi al nostru. In starea aceasta sufletească, incidentele vin în mod involuntar. Pe urmă, regretăm totul, dar.. e prea târziu. Şi tristeţea cea mare e de partea noastră, a celor tineri, cari ne facem tot feluri de visuri asupra carierelor viitoare.

— *Eşti atât de tânăr?*

— In viaţă, da, în football... nu prea. Sunt născut la 7 Septembrie 1920, în Cluj, iar foot-ball am început să joc prin 1932.

— *Unde ai jucat înainte de a veni la Rapid?*

— In 1932, am jucat în echipa de „pitici" a neuitatului club Victoria, alături de Marian, Cociuban, Felecan III şi alţi „începători" de pe vremea aceea, iar între 1934 şi 1939 am activat la Şoimii-Sibiu. Funcţionar fiind la căile ferate, în 1939, m'am reîntors la Cluj unde am activat la CFR până soarta Ardealului de Nord a fost pecetluită la Viena. Refugiat la Timişoara, am activat sub culorile CFR-ului din localitate, până când într'o zi, m'a remarcat probabil d. Bauer, conducătorul F. C. Rapidului, care se afla cu echipa în localitate. Astfel se explică faptul că peste câtva timp am primit o telegramă să viu la Bucureşti, unde voiu fi funcţionar la căile ferate şi... jucător la Rapid. Am venit şi... am rămas.

— *Cum a fost debutul în Capitală?*

— Minunat. Rapid a învins Mica (Brad) cu 1—0.

— *Cea mai mare satisfacţie din carieră?*

— Am avut-o în 1942. Se organizase în Capitală două turnee pascale internaţionale „la concurenţă". Venus şi Unirea Tricolor jucau cu Bratislava, iar noi aveam oaspeţi pe Lewski şi UDR. In timp ce Bratislava învingea Unirea şi apoi pe Venus, noi terminam la egalitate cu Lewski şi învingeam UDR-ul. A treia zi am jucat cu Bratislava şi am câştigat cu 3—0. Am jucat în toate cele trei matchuri şi cred că am jucat mai bine ca oricând. N'am fost remarcat, însă, nici atunci şi nici mai pe urmă, în cronicele făcute de ziare. Şi poate c'a fost mai bine aşa, altfel m'aş fi ratat, crezându-mă „vedetă".

Pykomar

(Continuare în pag. III-a)

După ultima reuniune de Box

Rivalitatea Cionoiu - Popa

nu a fost totuşi soluţionată

— Profesionistul Petre Brătescu şi amatorul Gheorghe Marinescu, realizatorii unor performanţe admirabile —

După obişnuitele comentarii făcute pe marginea ultimei gale de box desfăşurată în Capitală, am rămas în restanţă, faţă de cetitori, cu aprecierile ce se cuvin făcute asupra participanţilor cari au colaborat în mod efectiv la succesul înregistrat de gruparea A.C.T. şi maestrul Gheorghe Georgescu.

Vom înştiinţa deci în numărul de faţă, asupra acestei chestiuni şi vom căuta să stabilim meritele fiecăruia dintre participanţii la ultima reuniune pugilistică a sezonului.

Petre Brătescu şi Gheorghe Marinescu

Se va părea multora curios faptul că începem cu cei doi boxeuri mai sus numiţi. Facem însă acest lucru întrucât, după noi — şi credem că suntem în asentimentul cunoscătorilor — profesionistul Petre Brătescu şi amatorul Gh. Marinescu ne-a servit autentice revelaţii.

Primul ne obişnuise cu un box destul de rudimentar, bazat uneori pe obstrucţie şi nu îndeajuns de clar. Duminică însă, profesionistul din Severin a apărut cu totul transformat, a difuzat multă intuiţie a ringului, a boxat variat şi precis, a eschivat, s'a deplasat oportun şi nu a primit în decurs de 8 reprize, nici o lovitură.

Comportându-se în acest fel Brătescu a izbutit să răstoarne toate calculele şi a câştigat cu desinvoltură, conducând lupta dela început şi până la sfârşit şi dând adversarului o adevărată lecţie de box.

Gheorghe Marinescu a luptat cu totul altul decât în trecut. De unde până acum el ne obişnuise cu tactica mai totdeauna adoptată de combatanţii înzestraţi cu punch, de rândul acesta a făcut multă scrimă şi utilizând cu dexteritate directul de stânga a sfârşit prin a supra clasa un adversar care a dovedit în repetate ocazii că ştie să boxeze.

Cu valoarea arătată Duminică, Marinescu nu poate fi învins în categoria sa şi noi îl considerăm drept unul din marii favoriţi ai „Cupei Ardealului Reîntregit".

Cionoiu a făcut o partidă mare

La fel de revelatorie a fost şi comportarea lui Constantin Cionoiu care, deşi s'a prezentat pe ring cu un antrenament sumar — fusese suferind de otită — a făcut o partidă care poate fi socotită drept una dintre cele mai bune din lunga şi prodigioasa lui carieră.

CONSTANTIN CIONOIU

Ducând în spate povara a 34 ani şi a unei activităţi de 18 ani şi serios handicapat din punct de vedere fizic fostul dublu campion şi-a apărat eroic şansa şi a dat o categorică desminţire celor cari îl considerau o victimă sigură a adversarului. Din păcate, condiţia fizică l-a împiedicat să persevereze în efort şi acest lucru

(Continuare în pag. 3-a)

Comisia interimară F.R.F.A. a decis

C. F. R. va întâlni Selecţionata Capitalei

Au fost alcătuite cele două formaţiuni combatante

Renunţând la ideea de a folosi în cadrul serbării de Duminică două formaţiuni brodate pe scheletul Carmenului şi CFR-ului — combinat cu Juventus, comisia interimară FRFA a soluţionat într'altă manieră problema acestui match.

In loc de a apela la două selecţionate, comisia s'a oprit la soluţia de a angaja un match între echipa C. F. R. şi o selecţionată a Capitalei.

Carmen punct de sprijin

Pentru selecţionata Capitalei, comisia a folosit tot formaţia Carmenului ca punct de sprijin. Era şi firesc să se apeleze la această soluţie, căci galbenii sunt în momentul de faţă de departe cei mai în formă jucători ai Capitalei.

Echipei lor obişnuite i s'au adăugat trei juventişti şi un venusist, formaţia urmând a fi:

Ionescu Ştefan; Novac, Negrescu; Simatoc, Torjoc, Şiclovan; Fabian, Marian, Humis, Iordache şi Naciu.

BOGDAN (CFR)

Cum se vede s'au făcut adăugiri care să nu influenţeze asupra omogenităţii ansamblului, pentru ca echipa să poată desfăşura jocul ei obişnuit.

CFR plus un unirist

Replica va fi servită de formaţia CFR, căruia i s'a adăugat un singur unirist, Petrescu. Acesta va suplini lipsa lui Ghiuriţan, care este suspendat.

Formaţia de joc a feroviarilor bucureşteni va fi:

Sadowski; Petrescu, Moldoveanu; Costea, Urechiatu, Ritter; Lungu, Dan Gavrilescu, Baratky, Radu Florian şi Bogdan.

E de presupus că replica acestei echipe va fi la înălţimea adversarului ce i-a fost desemnat.

Joc de selecţie

Pe cale particulară am fost înştiinţaţi că matchul va servi drept criteriu de selecţie pentru echipa naţională.

Cum în provincie situaţia este încă incertă s'ar putea ca în primul joc al echipei naţionale întreaga răspundere să cadă asupra bucureştenilor.

E deci lesne de anticipat ce va însemna matchul de Duminică, adăugând şi importanţa sărbătorească a jocului.

Importanţa jocurilor amicale

în pregătirea unei echipe de foot-ball, în lumina primei etape a „Cupei Ardealului"

— Dela Juventus — Lares la Venus — Rapid sau câteva remarci de ordin technic şi tactic asupra primelor jocuri oficiale —

Pregătirea unei echipe de football este foarte pretenţioasă şi, în afară de un antrenor priceput, impune etape, care — odată atinse, — oferă sportivilor comportări în orice caz satisfăcătoare în privinţa formei individuale. Dar, în cadrul pregătirilor premergătoare unor jocuri oficiale — singurele care verifică din plin forma atinsă — nu este suficient ca jucătorii să ia parte cu rezultate la technice, — care este una din condiţiunile esenţiale, totuşi — ei mai au nevoe de ceva, un ceva foarte important de care depinde în mare măsură desăvârşirea unei pregătiri: JOCURILE. Amicale, desigur, sau de antrenament.

CU CAT O ECHIPA VA AVEA MAI MULTE «JOCURI IN PICIOARE» INAINTE DE COMPETIŢIA OFICIALA, CU ATAT VA FI MAI BINE ANTRENATA.

Pentru că în astfel de jocuri, echipierii au un adversar în faţă care-i va „întinde" serios şi-i va determina să recurgă la toate posibilităţile lor. In astfel de jocuri se pun în aplicare chestiuni tactice şi în legătură directă cu omogenitatea echipei, se desăvârşeşte controlul balonului, într'un cuvânt, jucătorii îşi recapătă obicinuinţa jocului şi a partidei.

Deaceia, cunoscând marea utilitate a matchului în cadrul pregătirilor, MULTE ECHIPE PROCEDEAZA IN CONSECINŢA: 2—3 ŞEDINŢE DE ANTRENAMENT ŞI APOI SUSŢIN CAT MAI MULTE JOCURI AMICALE.

Dealtfel, la o echipă divizionară nici nu se poate pune altfel problema: pregătiri de condiţie şi reobicinuirea jucătorilor, care — se presupune — nu mai e nevoe nici de noui cunoştinţe technice şi nici tactice.

Nicio pretenţie

Privind astfel lucrurile şi ţinând seamă de faptul că echipele participante în Cupa Ardeal n'au susţinut mai mult de unul sau două jocuri amicale, nu le putem pretinde ca în prima etapă a Cupei să se comporte fără greşeală.

D'abia de acum încolo vor începe echipele noastre să intre'n formă.

Excep'ând, bineinţeles, pe cele ai căror jucători nu înţeleg să ia parte în mod regulat la antrenamente, măcar pentru menţinerea unei condiţii fizice acceptabile.

Intre oboreni şi universitari

Şi, ca să trecem la jocurile primei etape a Cupei Ardealului, vom sublinia în cele spuse mai sus îşi găsesc

— Petre Gaţu —

(Continuare în pag. III-a)

UN CROSS pentru tineret

Duminică se dispută pe terenul UFSR, crossul organizat de „S.C. junior" şi „Covorul Fermecat". Intrecerea se adresează tineretului între 10—18 ani. Cursa va fi pe categorii, iar distanţele în raport cu vârstele.

Inscrierile se primesc până în ziua concursului, pe teren, sau la sediul S. C. junior, calea Victoriei, 29, etaj III.

Iniţiativa construirii unui patinoar artificial

a fost luată de d. ministru Gh. Vântu

Preşedintele Federaţiei Române de hockey

Am anunţat la timp, în coloanele noastre că se proectează construirea unui patinoar artificial în Bucureşti. Pentru a avea mai multe lămuriri în legătură cu această problemă am rugat pe d. Gh. Vântu, subsecretar de stat la ministerul de interne şi preşedinte al federaţiei de hockey să ne dea câteva lămuriri.

Iată ce ne-a spus d-sa:

Federaţia de hockey a făcut în cursul acestei ierni mari eforturi pentru a asigura disputarea unui sezon normal. Echipele erau descompleetate, materiale sportive nu am avut şi nici patinoarele nu erau suficiente. Cu înţelegerea mare pentru sport pe care au avut-o cluburile Venus şi PTT am realizat două patinoare foarte bune pe care am disputat un campionat şi o competiţiune paralelă. Deasemenea, am organizat şi un campionat şcolar. Echipele noastre au fost refăcute şi pot spune că s'a lucrat suficient.

Preocuparea noastră de seamă este însă patinoarul artificial. Fără acest lucru nu putem înregistra un progres temeinic. Cu o singură lună de ghiaţă, şi aceasta dacă avem noroc, nu putem duce acest sport mai departe. Necesitatea constituirii unui patinoar artificial este de mare actualitate pentru hockey. Nu putem aştepta iarna.

MI-AM CONVOCAT COLABORATORII INTR'O ŞEDINŢA SPECIALA PE CARE O VOM ŢINE MARŢI, LA SEDIUL FEDERAŢIEI UNDE VOM PUNE PE ORDINEA DE ZI ACEASTA PROBLEMA. DEOCAMDATA NU VA POT SPUNE MAI MULT.

D. ministru Gh. Vântu este un mare realizator. Cine cunoaşte ce a făcut d-sa pentru Dragoş Vodă ştie că la federaţia de hockey, proectul construirii unui patinoar artificial nu va rămâne în dosar.

După o absenţă îndelungată

Ciclistul Virgil Mormocea

a fost văzut în Capitala

A trecut timp îndelungat de când despre Virgil Marmocea nu se ştia decât că se găseşte undeva, pe frontul speranţelor româneşti.

Eri însă, fostul campion naţional de ciclism a fost văzut în Bucureşti şi, interpelat asupra proectelor, a declarat că, dacă evenimentele îi vor permite, va concura în principalele probe ale sezonului.

Scrisoare deschisă

unui director de liceu

Iubite Domnule Director,

Eventual aşi putea să cred proverbul francez care spune «Qui aime bien, châtie bien!» — cine iubeşte mult pedepseşte straşnic. Sau în ori ce caz l-aşi mai fi putut crede înainte de a auzi hotărîrea pe care aţi luat-o în liceul ce cu medievale prejudecăţi îl onor conduceţi. Prin urmare aţi interzis elevilor — în special celor din cursul superior — să mai citească Gazeta Sporturilor, ameninţându-i cu eliminarea, dacă vor fi prinşi totuşi pe sălile liceului, cu această cotidiană apariţie sportivă. Evident că în cuprinsul şcolii funcţia pe care o ocupaţi vă dă anumite drepturi. Şi tot atât de evident este că majoritatea hotărîrilor pe care le luaţi — deşi discutabile — nu sunt inutile. «Dela sublim la rid col nu-i decât un pas», a spus Napoleon şi nu ştiu dacă fostul împărat al Franţei n'a anticipat cumva şi ultimul d-stră gest anti-sportiv.

Domnule Director, aşi fi d spus să repet — deşi ar fi pentru a infinita oară — despre importanţa sportului în rândurile tineretului şcolar. Probabil că nu aţi fost niciodată sportiv şi că stadionul cu imensele lui splendori n'a reuşit să vă captiveze. Dealtfel aversiunea d-voastră pentru sport e categorică, din momentul în care elevilor de clasa o opta nu le-aţi prevăzut în program nici o oră de educaţie fizică pe săptămână. Ba mai mult chiar. Acestor elevi, care au venit în repetate rânduri să vă ceară îngăduinţa unor antrenamente în sala de gimnastică, le-aţi trântit uşa în nas, cu un gest de o magistrală inelegantă.

Nu aşi vrea să credeţi că vă acuz. Constat numai că tocmai atunci când suntem gata să presupunem că am trecut peste epoca de primitivism sportiv, mai întâlnim în unele locuri dictatoraşi de aceştia care se cramponează inutil de o idee care nu mai poate fi de actualitate.

Aţi interzis deci cetirea Gazetei Sporturilor, ca o lectură periculoasă. Ce-ar fi putut găsi elevul d-voastră în paginile noastre? O cronică de foot-ball, programul unei competiţiuni de volley-basket, o gală de box, un cross, un concurs de ping-pong... Ce altceva? Noi n'am scris niciodată nimic din ceeace ar fi putut să vă supere, sau să fie periculos pentru elevii d-voastră.

Noi am luptat pentru ideea de sport şi n'am părăsit drumul nostru nici atunci când s'a părut că greutăţile ne vor copleşi.

Hotărîrea d-voastră nu ne jigneşte. Suntem obişnuiţi să aflăm din când în când un om care ne mai priveşte încă ironic. Dar să vă spun sincer: n'am mai întâlnit de mult unul care să ne considere «periculoşi».

Aţi interzis elevilor să ne citească. Vă asigur însă — cu toată neplăcerea pe care regret că sunt nevoit să v'o produc — că cei care ne-au cetit până eri ne vor ceti şi azi. Sportul e prea puternic acum, pentruca să mai poată fi oprit în justa lui desvoltare de hotărîrea unui director de liceu.

Iar despre gest, în sinea lui, nu pot să spun decât ceea ce a spus Fouché la execuţia ducelui d'Enghieu din ordinul lui Bonaparte în 1804: «C'est plus qu'un crime, c'est une faute».

P. Hidioşanu